

Published and distributed under permit (No. 436) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Blair, Nebraska. By order of the President. A. E. Burleson, Postmaster General

FRANKRIG OG WILSON.

Frankrig harmes, fordi han taler om fransk Militarisme og Imperialisme.

Paris, 12. Marts. Saavidt man ved, er den franske Ambassadør i Washington blevet paalagt at lade den amerikanske Udenrigsminister vide, at den franske Regering er forbauset over den Maade, hvorpaa Præsidenten omtalte den franske Politik i sit Brev til Senator Hitchcock.

Den franske Regering venter vistnok ikke, at der skal komme en officiel Note om Sagen, men det vilde glæde den, om Præsidenten kunde finde en Maade, hvorpaa han kunde rette paa, hvad han sagde i sit Brev til Senator Hitchcock.

Det siges, at Ambassadør Jusserand ogsaa vil sige, at hans Regering er tilbøjelig til at være uenig i, hvad Præsidenten ved første Øjekast synes at mene, og at en nærmere Forklaring fra Præsidenten Side ikke vilde være velkommen i Paris.

Naar den franske Regering nedlægger en Protest, saa giver den derved Udtryk for den Harmes, som det franske Folk føler over, at Præsidenten skulde finde paa at sige, at Militarisme og Imperialisme nu har Magten i Frankrig. Frankrig føler sig saaret af hans Ord. Det synes, at dets Bestræbelser for at beskytte sit nationale Liv ikke skulde karakteriseres som Militarisme hvilket Mr. Wilson øjensynlig gør.

Paris, 12. Marts. Paa en Tid, da Forholdet mellem Frankrig og Amerika begyndte at antage en overordentlig venlig Tone, kom Offentliggørelsen af Præsidentens Wilsons Brev til Senator Hitchcock som et Slag, der har ført de to Folk fra hinanden mere end nogen Sinde.

Den franske Presse vedbliver at kalde Præsidentens sidste Beskyldninger, at Militarisme og Imperialisme har Magten i Europa, en „uforskammethed“. Amerikas højeste Embedsmand kaldes „den gale Mand“ og „Kong Lear“.

Alle Klasser i Frankrig afviser Beskyldningen, at Nationen driver en militaristisk Politik. I mange Aartier kommer Franskmandene til at frygte for, at Tyskland vil rejse sig igen og tage Havn. Naar Landet holder sig færdig for den næste Krig, vil det aldrig blive betragtet som „Militarisme“, men som Landets medfødte Ret til at forsvare sig.

Det kan heller ikke slaa fejl, at England kommer til med Harmes at afvise, at det lader sig lede af Imperialisme.

Bladet Temps skriver: „Wilson kommer med den Beskyldning, at det var klart, at Militaristerne forsøgte at tilrive sig Magten paa Fredskongressen. Naar vi læser Wilsons Afskedsord med Tak til Frankrig for dets Gæstvenlighed, kan vi umulig tro, at han skjulte sine Tanker. Hvilke Beviser har han? Det glæder os, at vi har modtaget Beviser paa Amerikanernes Sympati. Vore Venner i United States kan være forvissede om, at vi aldrig kommer til at glemme de hellige Baand, der binder de to Nationer sammen, eller de Ofre, som de amerikanske Soldater lagde for Dagen, da de stoppede det tyske Angreb nær Paris eller da de drev Tyskerne tilbage langs Maas. United States og Frankrig vil i Fremtiden have vægtigere Grunde end nogen Sinde til at arbejde sammen som Brødre. Wilson maa forstaa dette. Han vil da tale

om Frankrig i et Sprog, som bedre stemmer med de to Folks Ønsker.“

Under Overskriften „Wilson's Uforkammethed“ skriver Paris Midi:

„For at redde Artikel 10 i Folkeforbundets Konstitution er Wilson uforkammet nok til at sige, at Frankrig nu er militaristisk. Dette beviser klart og tydelig, at han endnu ikke har faaet sin Forstand tilbage. En gal Mand styrer nu Amerika.“

FOLKEAFSTEMNINGEN I 2. ZONE.

Overvældende Flertal af tyske Stemmer.

I Gaar Morges modtog vi følgende Telegram-Melding fra den danske Legation i Washington:

„Det samlede Stemmetal i den anden selsvigske Zone, elleve Landsdistrikter undtagen, viser 12,081 Stemmer for Danmark, 43,822 for Tyskland. 134 ud af 145 Landsdistrikter afgiver 3,134 Stemmer for Danmark, 16,911 for Tyskland. I Byen Flensborg kastedes 8,967 Stemmer for Danmark og 26,911 for Tyskland eller omkring 25 pCt. for Danmark. Af bosiddende Vælgere i Flensborg kastedes 7,589 Stemmer for Danmark og 19,416 for Tyskland eller 28,2 pCt. for Danmark. Af ikke bosiddende Vælgere stemte i Flensborg 1,258 for Danmark og 7,495 for Tyskland.“

Nu foreligger altsaa Resultatet af Folkeafstemningen i baade første og anden Zone, og det er i begge Zoner saa klart, at det aldeles ingen Tvivl efterlader, og det er i og for sig glædeligt.

Det er Folks Selvbestemmelsesret, der i begge Tilfælde har faaet Lov at raade, og det er der intet andet at sige til end at være tilfreds dermed.

Og at Flertallet var saa afgørende stort i første Zone for Danmark og i anden Zone for Tyskland — det viser ogsaa, at det ingen Forskel vilde have gjort i noget af Zonerne, enten det gik, som det gjorde, eller om Stemmeretten havde været begrænset til bosiddende Vælgere.

Og hvad valgberechtigede danskere, sindede Slesvigere her i Amerika angaar, da behøvedes de ikke i første Zone, og i anden Zone vilde deres Stemmer have været som en Draabe i Havet mod det store tyske Flertal. Der er intet at fortryde paa.

Der bliver naturligvis en Del Danske under tysk Regering i 2. Zone (12,081 St.), men til Gengæld bliver der Tyskere under dansk Regering i 1. Zone (over 25,000 St.) altsaa ifølge de Tal, der hidtil ligger for Offentligheden omkring dobbelt saa mange Tyskere under dansk Regering som danskere under tysk Regering.

Er vedkommende saa ikke tilfreds med deres Lod, saa er der vist intet andet for dem at gøre end at bytte eller sælge ud og se at finde et Hjem, hvor de hører hjemme. Folkets Selvbestemmelsesret er, som sagt, nu gennemført, og Resultatet bør tilfredsstillende rimelige Forordringer.

Hvad der nu er sket, det er egentlig Gennemførelsen af Bestemmelsen i Paragraf 5 i Pragfreden af 23. Aug., 1866, hvor det hedder, at „Preussen lovede at tilbagegive til Danmark de nordlige Distrikter af Slesvig, naar Indbyggerne ved en fri Afstemning udtalte sig derfor.“

NY REVOLUTION I TYSKLAND.

Den blev hurtig gennemført men af kort Varighed.

Det var i Søndags, der meldtes fra Berlin, at Friedrich Ebert, den tyske Republik's Socialistpræsidents Regering var styrtet Dagen forud ved et militært Coup D'Etat.

Dr. Wolfgang Kapp med flere havde i al Hemmelighed faaet Planerne lagt og faaet Soldater, der var kommen fra Østprovinserne, og som opholdt sig i Kaserne i Döberitz, en af Berlins Forstæder, i deres Tjeneste, saa de, før der anedes Uraad, havde besat Wilhelmstrasse, hvor Regeringsbygningerne ligger.

Ebert-Regeringen synes, efter som det nu ser ud, straks at have taget det kloge Parti — at flygte i Stedet for at byde Modstand. Men den var ikke virksom. Den erklærede straks General-Strike i Landet som Modtræk mod den nydannede Regering.

Man skønner ikke rigtig, hvad den nye Regerings Maal var. Der gættedes straks, at den var monarkistisk og vilde genoprette Kejserdømmet; man publicerede endog saa Billedet af Keiser Wilhelms 2. Søn som tilkommende Regent.

Men slig Hensigt frasagde den nye Regering sig. Den vilde kun en sund Republik og Landets bedste.

Medens Verden spekulerede paa, hvad dette nye vilde udvikle sig til, overraskedes man uafventet i Gaar Morges ved at læse Beretning fra Berlin om, at Revolutionen var endt. Følgende Meldinger gaves den 15. Marts:

Modrevolutionen i Tyskland synes i Aften at være naaet til Vejens Ende. Der er stærk Sandsynlighed for, at en Regering om kort Tid vil være i Kontrol, og at Ebert vil komme tilbage til Berlin med sine Ministre.

Et Grundlag for Overenskomst mellem den Regering, Dr. Wolfgang Kapp som Kansler havde sat op, og Eberts ditto kundgøres i en Erklæring, som nærværende Regering i Berlin udstedte i Dag. Det siges, at et Opgør mellem de to Regeringer er bleven foreslaaet af Præsident Ebert og hans Tilhængere. Præsident Ebert antages at være i Stuttgart.

Kansler Kapp gaar ind paa Fortsættelsen af „nærværende imperiale Præsident“, Friedrich Ebert. Han frasier sig Dannelsen af et nyt Kabinet og lægger Styrelsen af Affærene i Hænderne paa Under-Statssekretæren.

En anden Melding fra Berlin siger: „Med en Borgergarde, der er „bevåbnet og færdig til at hindre Borgerkrig“ venter Tyskland paa, hvad der vil ske i Dag, med Frygt for, at der vil blive Kamp mellem Sydtykland og Nordtykland. — Alt staar omtrent stille her i Byen, da saa mange har nedlagt Arbejdet og en almindelig Strike spredt sig over hele Landet. Fra forskellige Egne kommer der Efterretning om mindre Sammenstød, og mange mener, det betyder Blodsudgydelse, naar alle Arbejderne er gaaet paa Strike.“

Den fjendtlige Holdning, som Sydtykland indtager over for Kupp-Regeringen, kommer til Synet i en i Saksen udstedt Proklamation, hvori siges, at Tyskland trues af Borgerkrig og som følge deraf med fuldständig Ruin paa Grund af det militære Kup, og Folket opfordres til at

beskytte „den demokratiske konstitutionelle og lovlige Regering.“

En lignende Proklamation udstedtes i Karlsruhe i Lørdags med den Erklæring, at Baden ikke vil anerkende den nye Regering i Berlin.

Bayern og Württemberg har sluttet sig til Saksen og Baden i absolut at nægte at anerkende den nye Regering. Ogsaa Rhinprovinzen er imod Kapp-Regeringen.

Preussen og andre Dele af Nordtykland støtter derimod fuldtud Kapp-Regeringen. Chæfen for, hvad der er tilbage af den tyske Flaade, har stillet det hele til den revolutionære Regerings Raadighed, og i andre Byer og Provinser nordpaa i Landet er Ebertautoriteterne gaaet over til den nye Regering.

Mange prominente Tyskere er overbeviste om, og har været det fra Begyndelsen af, at Revolutionen ikke vil vare længe, eftersom den tilsyneladende ikke støttes af de konservative eller reaktionære Førere. Mange af disse Mænd betragter Revolutionen som en „Prøveballon“, der snart vil falde ned.

Det værste er den truende Generalstrike i Landet, en Strike, som allerede er bleven erklæret i mange af de større Byer, deriblandt Berlin.

Vort eget Land.

Et Læs stærke Sager til en Værdi af omkring \$14,000 er blevet konfiskeret af Undersherif Sørensen i Noonan, N. Dak. Han arresterede ved den Anledning to Canadiere. Arrestationen fandt Sted en halv Mil Nord for Byen.

Mr. og Mrs. William Brooks har nylig fejret deres 60. Bryllupsdag nær Chatfield, Minn. De blev gift i 1860. Der er i Familien 5 Børn, 10 Børnebørn og 6 Børnebørns Børn. Der var mødt 70 Mennesker for at fejre Diamantbrylluppet.

Wisconsin udmærker sig. Magnus Swenson, der var Formand i Statens Forsvarsraad og senere Ernæringsadministrator under Krigen og siden Ernæringsadministrator for de skandinaviske Lande under Herbert Hoover, har fra Mr. Hoover modtaget et Brev, hvori siges, at Wisconsin har gjort mere end nogen anden Stat i Unionen for at hjælpe de nødlidende i Europa.

Kvindelig Flyver. Mrs. Frank Nelson, der er gift med en Mand i Cass County, Iowa, har af Aero Club of America modtaget Certificat som Flyver. Hun er den første Kvinde, som har opnaaet dette i Iowa. Under Krigen arbejdede hun i en Fabrik, hvor man byggede Flyvemaskiner, og det var der, hun lærte at styre en slig Maskine. Hun skal være meget dygtig.

Chicagos Folkemængde. Efter sikkert Forlydende vil Chicago Folkemængde efter den nu afsluttede Folketælling vise sig at udgøre ca. 2,842,000 Personer. Den officielle Opgivelse foreligger ikke endnu; denne vil blive meddelt fra Washington, men Resultatet vil næppe afvige over 2000 Personer fra ovennævnte Tal, enten i den ene eller anden Retning.

Great Northern Banen er af Distriktsretten i Minot, N. D., blevet dømt til at betale en Skadeserstatning af \$8600 til et seks

Aar gammelt Barn, der for et Aar siden blev overkørt og dræbt af et Lokomotiv, da han skulde gaa over Skinnegangen i en af Byens Gader. Barnets Moder døde to Uger efter af Rystelsen. Sagen blev anlagt mod Banen paa Barnets Vegne af John McGregor, der er Boets Administrator. Barnet har ingen Søsken.

To Amerikanere dræbt. Houston, Tex., 10. Marts. I et Telegram fra P. J. Blackmon, Bestyrer af Magnolia Petroleum Company i Tampio, meddeltes i Gaar til S. J. Byington fra Houston, at „Pat“ Foley, der er ansat ved Magnolia Petroleum Company, var blevet dræbt af mexicanske Banditter.

Washington, D. C., 10. Marts. Raymond Corcoran, Søn af Mrs. A. O. M. Sullivan fra New London, Wis., og en A. E. F. Veteran, blev myrdet af den mexicanske Clerik den 28. Februar, meddeles der til Udenrigsdepartementet i Gaar fra den amerikanske Konsul i Laredo, Tex.

Japanerne i Mexico paastaaes at have faaet fat i 50,000 Acres Land. Los Angeles, Calif., 13. Marts. Japanerne siges at have faaet Kontrol over mere end 50,000 Acres Land i Lower California paa Grænsen af United States. Dette Land er ikke langt fra Andrade, som var den Plads, der blev nævnt som Centrum for Japanernes Operationer i en Tale, som Seneator Phelan af California nylig holdt i Senatet.

Ti Mil Syd for Andrade er 40,000 Acres under Dyrkning ved Lee Little, en Kontraktør fra San Diego. Ejernes Navne kan ikke bringes paa det rene, men det antages, at Landet gøres i Stand for Japanere eller Kinesere.

Jorden rundt.

Helfferich dømt. Berlin, 13. Marts. Tidligere Finansminister Dr. Karl Helfferich blev i Gaar fundet skyldig i Jujurier mod tidligere Vicekansler Mathias Erberger.

Maximilian Harden arresteret. Berlin, 16. Marts. Maximilian Harden, Udleveren af Die Zukunft, er bleven arresteret. Under Krigen publicerede Harden mange Artikler, hvori han angreb Keiseren og tysk Militarisme.

Kong Kristians Villa plyndret. København, 12. Marts. Røvere har plyndret Kong Kristians Villa ved Skagen. Sølvstøj og Antikviteter til en Værdi af fle Tusinde Kroner blev stjålet.

Ægypten vil være uafhængig. London, 11. Marts. 52 Medlemmer af Ægyptens lovgivende Forsamling mødte nylig hos Sail Zagloul Pasha, der stod i Spidsen for Ægyptens Kommission til Fredskonferencen, og vedtog en Resolution, hvori Ægypten og Sudan erklæres uafhængige, meddeles der fra Cairo. I Resolutionen tages ogsaa Afstand fra engelsk Protektorat.

De Neutrale i Ligaen. London, 11. Marts. Efter den officielle Meddelelse i Gaar om Schweiz, Danmarks, Sveriges, Norges og Hollands Indtrædelse i Nationernes Liga har alle undtagen to, Salvador og Venezuela, af de tretten Nationer, der ikke undertegnede Traktaten til Versailles, men var anmodet om at blive Medlemmer af Ligaen, endelig besluttet at gaa med. Salvador har meddelt, at det agter at gaa

med, men Venezuela har endnu ikke udtalt sig.

Tysk Krigsskole lukkes. Berlin, 11. Marts. Den vigtigste Træningskole for Kadetter i Grosslichterfelde i Preussen, som de fleste af Officererne i den tyske Hær gennemgik, blev lukket i Gaar i Overensstemmelse med Betingelserne i Fredstaktten. Der var en militær Demonstration, som overværedes af flere Officerer i Galauniform, deriblandt General Ludendorff. Feltmarskalk von Hindenburg telegraferede til Kadetterne, at den Tjeneste, de har ydet Landet, vilde aldrig blive glemt.

Caillaux-Sagen. Paris, 10. Marts. Under Sagen mod Joseph Caillaux i Senatet i Gaar fortalte Leon Rosenwald, der er Redaktør af „La Nation“ i Buenos Aires, som Vidne, at han i Buenos Aires i 1914—15 sagde til Caillaux, at James Minotto, der dengang var i Syd Amerika, var en tysk Agent. Caillaux svarede: „Jeg ved det, men han er en stor Finansmand, vor Samtale er meget interessant.“ Vidnet forklarede ogsaa, at Caillaux i 1917 sagde: „Vi maa have Fred øjeblikkelig. Frankrig kan ikke vedblive at gøre de Opofrelser, som det har gjort i de sidste tre Aar.“

Poincare om Tyskland. Paris, 13. Marts. Tidligere Præsident Poincare beskylder i sin første politiske Artikel i „Revue des Deux Mondes“ Tyskland for at forsøge paa at opnaa Revision af Traktaten til Versailles. Han anmoder Frankrigs anglo-amerikanske Venner, før de beklæber Tysklands Skåbne, da at se paa de hærgede Egne i Frankrig „og indrømme, at vi efter at have betalt med vort Blod og vor Ejendom for Nationernes Sejr og Frihed, har en uafhængig og ufortabelig Ret til at faa Skaden godtgjort.“ til Slut udtaler Poincare det Ønske, at det øverste Raad vil snart „sove sin sidste Søvn.“

Den engelske Gesandts Løn. London, 9. Marts. Englands Gestndt i Washington vil herefter faa en aarlig Løn 20,000 Pund Sterling, normalt \$100,000. Hans Salær vil blive 2500 Pund Sterling og til Repræsentationsudgifter 17,500 Pund Sterling. Førsteminister Lloyd George meddelte dette i Underhuset i Gaar. Regeringen har ordnet Embedets Financer ved at frafalde Indkomstskat for at give Ambassadøren en passende Indtægt. Lønnen var hidtil 10,000 Pund Sterling med en forholdsvis lille Sum til Repræsentation. Dette Salær blev meget formindstet ved Indkomstskat.

Det tyrkiske Problem. England lægger Skylden for Krisen paa U. S. A. London, 12. Marts. Korrespondenten til „Morning Post“ meddeler, at de Allierede kun har besat Krigsdepartementets Bygning, Telegraf- og Postkontorerne i Konstantinopel.

Udenrigsminister Curzon lagde i Overhuset i Gaar Skylden for Vanskelighederne med at ordne det tyrkiske Problem paa United States. „Vanskelighederne kommer for en stor Del af Forsinkelser, og Amerika er ansvarlig for dem.“ sagde Lord Curzon.

Udenrigsministeren udtalte, at Fredskonferencen haabede, naar de nye Stater blev oprettet i Lilleasien, at United States vilde give materiel Assistance til det nye Armenien.“